

Jeszenszky Zsolt: Teljesen tehetetlen szülők

2023 március 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

Állítsuk meg ezt az elmebajt!

A neomarxisták a tanárokon keresztül próbálják megszerezni a kontrollt a gyerekek fölött

Tehetetlenek a szülők? Nincs rá hatásuk, hogy az iskolában mi történik a gyerekekkel, milyen hatások érik őket, és kik által?

A történetet és a figurát már bizonyára mindenki ismeri. B. Zsolt, a Krúdy Gyula Angol–Magyar Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola volt pedagógiai asszisztense. Aki büszkén posztolta a Facebookra, hogy egy 15 éves fiúval van szexuális viszonya (sőt a 14 évesek is buknak rá). Emellett különböző perverz videókat is feltöltött a YouTube-ra, TikTokra stb., amelyeken mutogatja magát. Majd amikor mindez nyilvánosságra került, tovább kérkedett, azzal, hogy ha bárki egy rossz szót is mond rá nyilvánosan, annak a gatyáját is elpereli. Mert őt olyan neves szervezetek védik, mint a TASZ, a Helsinki Bizottság és a PDSZ.

Tehát, hogy mindannyian értsük: egy pedagógus asszisztens megrontja a rábízott gyerekeket, erre büszke, és érinthetetlennek érzi magát.

Országos botrány kerekedett, de lehet, hogy van, akihez az egész sztori el sem jutott? Lehet. Így jár az, aki kizárólag Telexet, 444-et, HVG-t, Magyar Hangot stb.-t olvas vagy csak RTL-t néz. Elképesztő, de ezek a propagandaoldalak és -csatornák hallgatnak, mint a sír. Legtöbbjüknél meg sem jelent soha a sztori. Némelyikük említette ugyan, de szíriantén, relativizálva az egészet, sőt megkérdőjelezve, hogy bármi probléma is lenne – hiszen a törvény lehetővé teszi 14 éves kor fölött a beleegyezést.

És ugyanígy védik a fröcsögő politikai aktivisták, kommentelők is a közösségi médiában. Egészen vérlázító és vállalhatatlan. Ha máshogy nem megy, akkor kaletázni próbálnak, hogy ezzel is politikai ügyet csináljanak belőle, próbálják összemosni a kettőt, rátolni a kormányra. Továbbra sem érdekli őket, hogy Kaleta Gábort nemcsak hogy Gyurcsány nevezte ki, de az általa megbízott, posztkommunista titkosszolgálat is világot látta a kinevezés előtt. Kaletánál gyerekpornóképeket találtak, arról nincs információ, hogy közösködött volna gyerekekkel. Ettől még bűnös, és a hatályos jogszabályok alapján meg is kapta a büntetését. Igen, lehet úgy vélekedni, hogy súlyosabb büntetés járt volna neki. De akkor mi jár B. Zsoltnak?!

Az említett szervezetek mindenesetre berezelhettek: vélhetően őket vették rá, hogy egy újabb posztban már egy új múltat is írjon magának, és most már mégsem úgy álltak mögötte ezek a szervezetek, ahogy azt korábban mondta... A PDSZ pedig azt állítja: őket csak munkajogi ügyekben segítették, amelyekben – állításuk szerint – igaza volt.

Na de milyen munkajogi problémái voltak B. Zsoltnak? Miért volt szüksége jogi segísége? Nem épp azért, mert gyerekeket molesztált? Az előző iskola, ahol dolgozott (Vajda Péter Általános Iskola), nem épp azért rúgta ki, mert kiskorúval folytatott viszonyt? A Krúdyból viszont miért nem rúgták ki, amikor házon belül kiderült már egy balhé (mert a szülők panaszt tettek)? Vajon miért helyezték el inkább az alsó tagozatosokhoz, hogy velük foglalkozzon? Nem azért talán, mert nem mertek hozzányúlni?!

A PDSZ azt mondja, hogy munkajogi ügyekben segítették. A TASZ és a Helsinki Bizottság tagadják, hogy ügyfelük lenne. De valakitől félték a Krúdyban. Nyilván nem B. Zsolttól egy személyben. Ez a sztori tökéletesen mutatja nemcsak azt, hogy micsoda veszélynek vannak kitéve ma a mit sem sejtő gyerekek, hogy mi történhet velük a mit sem sejtő szüleik háta mögött, hanem azt is, hogy micsoda rejtett hálózat működik a baloldalon.

A médiájuk titkolja az ügyeiket, a „jogvédők” pedofil LMBTQ-aktivistákat védelmezik, az aktivisták és a „civil” szervezeteik pedig hol „szexuális felvilágosításnak” álcázott LMBTQ-propaganda-előadásokat, hol pedig tüntetéseket szerveznek. A gyerekek teljes indoktrinálása zajlik, a radar alatt, a szülők háta mögött.

De miért is kellene nekik ennyire a gyerekek? Nem csak a szexuális perverzióik kielétele érdekében – bár ez is végtelenül aljas és gusztustalan. De ezek a beteg lelkek, torz emberek is igazából csak eszközök, akiket egy sokkal hatalmasabb, aljas cél érdekében használnak fel.

Ha megnézzük az elmúlt évtizedek társadalomtörténetét, mit is láthatunk? Hogyan nőtt ki a szekták és a totalitárius

rendszerek mindegyike? Úgy, hogy lerombolták a szülői tekintélyt. Ezt tette a Hitlerjugend, és ezt tette a szovjet állami ifjúsági szervezet, a Komszomol is. Akár fizikailag is elszakították a gyerekeket a szülőtől, hogy kommunákban neveljék őket, teljes ideológiai agymosással, de legalábbis a szülői tekintélyt, befolyást igyekeztek a minimálisra redukálni. „A szülők nem számítanak, de mi igen” – ezt kapták a gyerekek az iskolában.

Megjegyzem, nem ugyanezt csinálják az úgynevezett klímavédők is? Félelmet, pánikot keltenek a gyerekekben, hogy elpusztul a bolygó – és rákenik a szüleikre, nagyszüleikre az egészet. Merthogy ők régimódiak, érzéketlenek, „klímabánnők”. A tekintély teljes rombolása.

És ezt nem a liberálisok teszik; a liberálisok – már amennyi valódi liberális még megmaradt – végtelenül naivak, és megvezetetten követik a harcias, balos neomarxistákat. Ők viszont nagyon is jól tudják, hogy nem győzhetnek, ha fennáll a szülői tekintély. Egy gyerek, aki tiszteli a szüleit és hallgat rájuk, persze, lázadni fog, mert ez a természetes, de nem lesz az őseit és hagyományait megtagadó, öngyűlölt, erényfitogtató genderaktivista, BLM-vagy Antifa-harcos. Nem fogja kitalálni, hogy ő megcsönkítja a testét, nemet vált stb. Nem fogja utálni sem a szüleit, sem a hazáját. Nem fogja azt gondolni, hogy ő mint fehér ember bánnős, a fehér ősei meg különösen azok. A mai gyerekeknél – nyugaton különösen – az utóbbi jelenségek sajnos teljesen általánosak. És ezek a frusztrált, nihilistává tett gyerekek aztán fiatal felnőttekké válva tökéletesen hergelhetők, hiszterizálhatók, irányíthatók.

Ezért fontos a baloldalnak, hogy szerezzék meg a kontrollt a gyerekek fölött, ami a tanárokon keresztül a legkönnyebb. A tanárok azzal is ügyesen magukhoz tudják kötni a gyerekeket, ha a lerombolt szülői tekintély helyébe a sajátjukat állítják. Mert a gyerekek a szüleik elleni lázadás közepette is ösztönösen keresik a tekintélyt. És ha a szülő szigorával szemben a tanárok valami „menő” dolgot tudnak mutatni, ha a gyerekekkel el tudják hitetni, hogy a szülők helytelenül, maradian gondolkodnak (akár a szexualitással, a környezetvédelemmel, a történelemmel, a hazával, a hittel kapcsolatban), de majd ők, a tanárok bevezetik őket a modern, felvilágosult, nyugati világba, akkor máris nyert ügyük van.

A szülők – érhetően – azt gondolják, amikor beadják a gyereküket az iskolába, hogy az majd valahogy megneveli őket, rendben lesznek. Úgy vélik, eleve ez az iskola dolga: helyre tenni a gondolkodásukat, viselkedésüket. Meg amúgy is, manapság a szülők fáradtak, túlhajszoltak, nincs idejük és energiájuk, mert lefoglalja őket a mindennapi megélhetés, a család szükségleteinek kielégítése. Persze, enni kell adni a gyerekeknek, ruha kell neki, stb. De nem csak fiziológiai és materiális szükségletei vannak! Arra is szüksége van, hogy odafigyeljenek rá, és hogy finoman, diszkréten, jó irányba tereljék, értékrendet adjanak neki. Mert ha nem teszik, a környezet azonnal rossz irányba tereli – amint láttuk, szándékosan.

Szóval mit tehetnek a szülők? Nagyon is sokat. Azt, hogy nincs mese, érdemes és kell időt szakítani a gyerekekre. Fontos, hogy igenis ők neveljék a gyerekeiket. És igenis szóljanak bele abba is, hogy az iskola mit csinál a gyerekekkel. A szülők joga legyen eldönteni, hogy mire tanítják őket, hogy ki és miről beszél nekik.

Igen, vannak még régi vágású tanárok, elkötelezett pedagógusok, akik valóban a gyerekek érdekeit képviselik. De egyre-másra mennek nyugdíjba. Az egyetemektől az elmúlt évtizedekben kikerülő tanárok már mind a neomarxista, woke-progresszív indoktrinációt kapták. Ne feledjük: az egyetemeken (és a művészet, a kultúra világában) már a '60-as évek végétől elkezdődött a kultúrmarxista baloldali hatalomátvétel, és a '90-es évekre teljessé vált. Ott már réges-rég lezajlott a szexuális forradalom, és már akkor éltették és bátorították a transzneműséget, amikor a társadalom szélesebb rétegeivel még csak a négy fal között megélt homoszexualitást próbálták elfogadtatni.

Valójában szó sincs szabadságról. Sem tanszabadságról, sem másfajtaról. A kontrollt szeretnék a gyerekek fölött. És ezzel a lopakodó diktatúrával szemben a legjobb módszer épp az, ha nem adjuk át a kontrollt. Ha a szülők ragaszkodnak a saját gyerekeik neveléséhez, és erre időt is szakítanak. Mernek határozottak lenni, és nyíltan beszélni a gyerekekkel. Mernek ragaszkodni a normalitáshoz. Az iskolának pedig nem engedik, hogy átmossa a gyerekek agyát; hogy a tanárként funkcionáló mozgalmárok teletömjék a gyerekek fejét mindenféle kamu „érzékenyítéssel”.

És amikor közszereplők, médiaszemélyiségek bagatellizálni akarják a kérdést, nevetségessé próbálják tenni a gyermekvédelmet, álproblémákról beszélnek, akkor maguk is súlyosan bánnészesek. Mert a gyerekek indoktrinációja, a gondolkodásuk fölötti kontroll megszerzése nagyon is itt van már velünk. Valóban, még nem érte el azt a szintet, mint nyugaton (Svédországban például a 3-4 éves fiúkra konkrétan szoknyát adnak az óvodában és tanítják őket „lánynak is lenni”), de pontosan ez a cél: állítsuk meg ezt az elmebajt!

Ajánló
